

Grunden dertil den, at der fra anden Side var fremkommen Udtalelser, mod hvilke det var nødvendigt at gribe til Forvar, ja, næsten til Nødværge. Det ærede Medlem gjorde nemlig stærkt gjældende, at det ingenlunde var ham eller nogen af hans Meningsfæller, som kom til Afsens og begyndte at ville intimidere Kredsen med Trusler om, at hvis den ikke valgte en Venstremand, fik den ingen Jernbane. Nei, sagde han, det er saa langt fra, at det tværtimod først kom frem fra højre Side, thi — og det er egentlig den mest afgjørende Udtalelse; den staar Spalte 300—301 — ved dette Valgmøde i Afsens henimod Slutningen af Mødet reiste en af de Tilstedeværende sig op og gjorde et Angreb paa den forrige Folkethingsmand Herr Søren Pedersen og Venstre som dem, der vare Skyld i, at Afsens ingen Jernbane fik; heraf maatte Valgerne faae det Indtryk, at vælge vi den Mand igjen eller overhovedet støtte hans Parti, faae vi ingen Jernbane; men vælge vi Hiort-Lorenzen er Jernbanen os vis. „Da var det jeg fandt mig foranlediget til“ — fortæller det ærede Medlem — „da jeg ikke syntes, det var nogen heldig Maade at faae en Kredses Stemmer vendt i en anden Retning, end de maaste ellers vilde have gjort“, at oplyse, hvorledes det Hele hang sammen. Dette kunde nu maaste være en Bending i dette ene Foredrag, der gav et mindre nøjagtigt Billede af, hvad der var passeret, eller det ærede Medlem kunde have glemt i Tidens Løb, skjøndt der jo ikke er saa overmaade længe fra den 28de December til den 6te Februar, hvorledes det Hele hang sammen; men i et senere Foredrag — det findes i Tidenden Spalte 309—12 vender det ærede Medlem tilbage til den samme Fremstilling og siger, at det var et specielt personligt Angreb paa Søren Pedersen, som bevægede ham til at tage Ordet, eller endnu stærkere til allerlidst siger han, at det var, da man angreb Søren Pedersen, fordi han ingen Jernbane havde skaffet, at han saa tog Ordet. Nu har det imidlertid viist sig ved nærmere Undersøgelse af Sagen, at saaledes er det slet ikke gaaet til paa Valgmødet den 28de December; det er meget langt fra, at det ærede Medlem ved denne Leilighed har svaret enten paa personlige Angreb paa Søren Pedersen, eller overhovedet paa noget, der vedrørte Jernbanen. Forholdet er i Virkeligheden dette, at det ærede Medlem ganske uden nogenformhelt Anledning og uden noget Angreb af personlig eller anden Art har optaget dette Spørgsmaal om Jernbanen og gjort den bekjendte Yttring, der foranledigede mig engang til at spørge, hvad der er berettiget Tryk og hvad der er uberettiget Tryk paa en Valgkreds. Ved dette Møde den 28de December begyndte den nu faldne Kandidat, Herr Søren Pedersen, Forhandlingen; derpaa talte vor ærede Kollega fra Kjerteminde (N. Andersen), — den tidligere Folke-

thingsmand for Afsens — og saa det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds, og i dette Foredrag, der ikke støttede sig til nogen foregaaende Yttring om Jernbanen eller noget personligt Angreb paa Herr Søren Pedersen i forbindelse med Jernbanen, var det, at det ærede Medlem gjorde den Yttring, der er paatalt. Først længe derefter talte en Mand, som i Afsens Avis havde skrevet en Artikel om Jernbanen, om Venstres Stilling i det Hele og særlig dets Stilling til Jernbanen. Denne Mand er Toldforvalter Jansen; han havde været tilstede ved dette Møde, hvor han var bleven opfordret af Herr Søren Pedersen til at indfinde sig, fordi han, som sagt, havde skrevet i en Avis om den politiske Stilling i det Hele og der særlig udtalt sig om Jernbaneudvalget saaledes: „Seg skal saaledes minde om Jernbaneloven; den er udhalet fra det ene Aar til det andet, omendsskjøndt det erkjendes, at Jernbanens Anlæg bør fremmes, men dette maa ikke ske af dette Ministerium. Og dog er der Penge nok i Statskassen hertil, Materialierne ere billige som ingenlunde før, Arbeidskraft er der nok af, og hvad der er værre, der er imellem de „Smaa“, som Venstre gjør saa stort Væsen af, at de ville hjælpe, en stor Arbeidsløshed, som tilbørlig kunde være bleven afhjulpen, naar man var begyndt paa Jernbanerne, som dog engang maa anlægges.“ Det er Alt, hvad der staar der om Jernbanen. Efter at Mødet havde været længe, forlangte Søren Pedersen selv, at denne Mand skulde komme op paa Tribunen og forføre den Artikel, han havde skrevet, og det gjorde han ogsaa og gennemgik de forskjellige Punkter deraf, og da han havde talt, tav det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds, som det nu glæder mig at se er kommet til Stede, stille. Nu er imidlertid den eneste af de Talere, der optraadte paa Mødet og omtalte Jernbanen, Toldforvalter Jansen (Holstein-Ledreborg; Det vil jeg nødig tro) — men det ærede Medlem vil blive nødt til at tro det, naar han oprifter sin Sukommelse og gaar tilbage til de foreliggende Referater, at det er Toldforvalter Jansen (Sukommelse af Holstein-Ledreborg) det ærede Medlems Sukommelse vil maaste fristes noget op, navnlig hvis denne Forhandling fortsattes til imorgen, thi det kan godt være, at han efterhaanden har glemt, hvad der er passeret den 28de December. Det ærede Medlem er paa saa mange Valgmøder og udsolber en saa mærkvaerdig Naaløshed med at fare rundt omkring i vort lille Land, at jeg meget godt kan forstaa, at han ikke saa nøie kan erindre, hvad han har sagt det ene eller det andet Sted; men jeg anser det for hensigtsmæssigt at erklære, at den Forklaring, som det ærede Medlem gav os her i Mødet den 6te Februar, stemmer ikke med det iøvrigt faktisk Oplyste. (Sukommelse af Holstein-Ledreborg). Jeg tror, vi komme til